

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-המניח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עמך בן בג בג יחידאה הוא, ופליגי רבנן עליה.	א"ל: [רב יהודה]	⚡										
מאי שבור את שיניו? בדין.	רבי ינאי:	⚡										
אי הכי, ואמור לו - ואומרים לו מיבעי ליה שלי אני נוטל - שלו הוא נוטל מיבעי ליה		⚡										
קשיא.		■										
שור שעלה ע"ג חבירו להורגו, ובא בעל התחתון ושמת את שלו ונפל עליו ונת - פטור	ת"ש:	⚡										
מאי לא במועד, דליכא פסידא		⚡										
לא, בתם, דאיכא פסידא.		!										
דחפו לעליון ומת - חייב	אי הכי, אימא סיפא:	⚡	■									
ואי בתם, אמאי חייב?		⚡										
שהיה לו לשמטו ולא שמטו.		!										
הממלא חצר חבירו כדי יין וכדי שמן - בעל החצר משבר ויוצא משבר ונכנס	תא שמע:	⚡	■									
משבר ויוצא - לב"ד, משבר ונכנס - להביא זכויותיו.	ר"נ בר יצחק:	!										
מניין לנרצע שכלו לו ימיו ורבו מסרהב בו לצאת, וחבל ועשה בו חבורה, שהוא פטור? ת"ל: (במדבר לה) לא תקחו כופר לשוב, לא תקחו כופר לשב	ת"ש:	⚡	■									
הכא במאי עסקינן - בעבדא גנבא.		!										
עד האידנא לא גנב, והשתא גנב?		⚡										
עד האידנא הוא אימתיה דרביה עליה, השתא לית ליה אימתא דרביה עליה		!										
בעבד שמסר לו רבו שפחה כנענית, עד האידנא היתירא, והשתא איסורא.	ר"נ בר יצחק:	!										
המניח את הכד ברה"ר, ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור	ת"ש:	⚡	■									
טעמא דנתקל בה, הא שברה - חייב		⚡										
הוא הדין אפ"ל שברה, והאי דקתני נתקל? אידי דקבעי למיתני סיפא: אם הוזק - בעל הבית חייב בנזקו, דדוקא נתקל, אבל שבר לא, דהוא אויזק נפשיה, קתני רישא נתקל	רב זביד משמיה דרבא:	!										
(דברים כ"ה) וקצתה את כפה - ממון	ת"ש:	⚡	■									
מאי לא בשאינה יכולה להציל ע"י דבר אחר		⚡										
לא, שיכולה להציל ע"י דבר אחר. אבל אינה יכולה להציל ע"י דבר אחר - פטורה,		!										
ושלחה ידה - פרט לשליח ב"ד	אי הכי, אדתני סיפא:	⚡	■									
לפלוג ולתני בדידה: בד"א - בשיכולה להציל ע"י ד"א, אבל אינה יכולה להציל ע"י דבר אחר - פטורה,		⚡										
ה"ג קאמר: בד"א - בשיכולה להציל ע"י דבר אחר, אבל אינה יכולה להציל ע"י דבר אחר, נעשה ידה כשליח ב"ד ופטורה.		!										
הרי שהיתה דרך הרבים עוברת בתוך שדהו, נטלה ונתן להם מן הצד - מה שנתן נתן, ושלו לא הגיעו	ת"ש:	⚡	■									
ואי אמרת עביד איניש דינא לנפשיה, לנקוט פורא וליתיב		⚡										
גזירה שמא יתן להם דרך עקלתון.	רב זביד משמיה דרבא:	!										
בנותן להם דרך עקלתון.	רב משרשיא:	!										
כל מן הצד דרך עקלתון הוא, קרובה לזה ורחוקה לזה.	רב אשי:	!										
אי הכי, אמאי שלו לא הגיעו? לימא להו: שקולו דידכו והבו לי דידי?		⚡										
משום דרב יהודה		!										
מיצר שהחזיקו בו רבים - אסור לקלקלו.	דאמר רב יהודה:	!	■									
בעל הבית שהניח פאה מצד אחד, ובאו עניים ונטלו מצד אחר - זה וזה פאה	ת"ש:	⚡	■									

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסקה קודמת- מעשה-story central point for summary and review- insertion of an earlier segment- key-מקרא:
---	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בבא קמא-המניח	מימרא												
וא"א עביד איניש דינא לנפשיה, אמאי זה וזה פאה? לנקוט פזרא וליתיב													כה.
מאי זה וזה פאה? לפטור מן המעשר	רבא:												כה.
המפקיר את כרמו, והשכים בבקר ובצרו - חייב בפרט ובעוללות ובשכחה ובפאה, ופטור מן המעשר.	כתנאי:												כה.
נשברה כדו ברה"ר, והוחלק אחד במים או שלקה בחרסית - חייב	[ר"מ]												כה.
במתכיון - חייב, באינו מתכיון - פטור.	רבי יהודה:												כה.
לא שנו אלא שטינפו כליו במים, אבל הוא עצמו - פטור, קרקע עולם הזיקתו.	רב יהודה אמר רב:												כה.
כי אמריתה קמיה דשמואל	[רב]												כה:
מכדי אבנו וסכיננו ומשאו מבורו למדנו, וכולן אני קורא בהן: שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים והני מילי לענין קטלא, אבל לענין נוקין - אדם חייב, וכלים פטורין.	אמר לוי-שמואל]												כה:
ורב?													כה:
הני מילי היכא דאפקרינהו, אבל היכא דלא אפקרינהו - ממונו הוא.	[רב]												כה:
(שמות כ"א) ונפל שמה שור או חמור, שור - ולא אדם, חמור - ולא כלים, מכאן אמרו: נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו, חמור וכליו ונתקרעו - חייב על הבהמה ופטור על הכלים, הא למה זה דומה? לאבנו וסכיננו ומשאו שהניחן ברה"ר והזיקו	מתיב רב אושעיא:												כה:
אדרבה, מה דומה לזה מבעי ליה													כה:
אלא מאי דומה לזה? אבנו וסכיננו ומשאו שהניחן ברה"ר והזיקו, לפיכך אם הטיח צלוחיתו באבן - חייב													כה:
רישא - קשיא לרב, וסיפא קשיא לשמואל													כה:
ולטעמיך, תיקשי לך היא גופא: רישא פטור, וסיפא חייב													כה:
אלא, רב מתרץ לטעמיה, ושמואל מתרץ לטעמיה.													כה:
במה דברים אמורים - כשהפקירן, אבל לא הפקירן - חייב, לפיכך הטיח צלוחיתו באבן - חייב	רב מתרץ לטעמיה:												כה:
השתא דאמרת אבנו וסכיננו ומשאו כבורו דמי, לר' יהודה דמחייב על נוקי כלים בבור, לפיכך הטיח צלוחיתו באבן - חייב.	ושמואל מתרץ לטעמיה:												כה:
לא שנו אלא שנתקל באבן ונשוף באבן, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור	ר' אלעזר:												כה:
כמאן?													כה:
דלא כר' נתן.													כה:
לא תימא בנתקל באבן ונשוף באבן הוא דמחייב, אבל נתקל בקרקע ונשוף באבן - פטור, אלא אפילו נתקל בקרקע ונשוף באבן - חייב	איכא דאמרי, א"ר אלעזר:												כה:
כמאן?													כה:
כר' נתן.													כה:
במתכיון - חייב וכו'.	ר' יהודה:												כה:
ה"ד מתכיון?													כה:
במתכיון להורידה למטה מכתפו.	רבה:												כה:
מכלל דמחייב ר"מ אפילו נפשה	א"ל אביי:												כה:
אין, מחייב היה ר"מ אפי' אזנה בידו.	א"ל: [רבה]												כה:
אמאי? אנוס הוא, ואונס רחמנא פטריה, דכתיב: (דברים כ"ב) ולנערה לא תעשה דבר													כה:
וכי תימא, ה"מ לענין קטלא, אבל לענין נוקין - חייב													כה:
נשברה כדו ולא סלקו, נפל גמלו ולא העמידו - ר"מ מחייב בהזיקן	והתניא: [ר"מ]												כה: